

DISC DE COLECȚIE

(Daniela Caraman Fotea – 23 aprilie 2018)

În cariera MARGARETEI PÂSLARU poate fi numit și disc de excepție: CD-ul, intitulat PROVIDENȚA, are un logo: 60 de ani activi pe multiple planuri. Este de fapt, o provocare față de sine. Sunt multe argumentele pe care le-am descoperit la audiția, la studiul înregistrărilor: mai întâi, Margareta a ales să-și lanseze ediția la Magazinul Muzica; locul clasic către care și melomanul și profesionistul se îndreaptă când voiesc să-și completeze colecțiile. Afluența de public – unele persoane venite tocmai de la Cluj pentru eveniment, au validat alegerea.

Margareta a avut de la început acea voce singulară, splendoarea registrului profund, cu armonice minunate, prin care a condus zeci, poate sute de melodii către șlagăr. A făcut film (de celebritate), a apărut pe scena lirică (la Opera Română, în „Opera de trei parale” de Kurt Weil), emisiunile televiziunilor, dar mai ales cele din TVR 1, în compania colegilor de breaslă, a compozitorilor, a actorilor de proeminență sunt greu de cuantificat. Numărul depășește recorduri. Acum, și-a propus o demonstrație: ne convinge cât de diverse, de bogate sunt mijloacele ei de exprimare artistică; nu i scapă nici un gen muzical! Piesa clasică de muzică ușoară, ritmul de blues, piesa satirică, repertoriul pentru copii, dar și SURPRIZA: o partitură dedicată marelui artist care a fost Fărâmiță Lambru (realizată în stil cu concursul acordeonistului Paul Gheorghe). Nici un idiom al Euterpei nu are absențe stilistice. Totul este realizat așa cum o cere partitura. Pentru că Margareta mai are o calitate aparte: știe să-și aleagă colaboratorii cu acribie, cu eficiență maximă. Și în surprize este maestră (mă refer la cooptarea în vocalitate a prezentatorului Mircea Radu, foarte bun și el în postura asumată). Cât despre versuri, alegerea lor nu a derapat NICIODATĂ în piesele Margaretei. Iată câteva exemple – pe lângă cele proprii care modelează sentimente, emoții și stări afective aparte: Ana Blandiana, George Bacovia, George Țârnea, Elena Farago, Constanța Buzea, Oscar Wilde, chiar și... Marius Tucă! Iar orchestratorii, care, se aude, nu-și impun punctul de vedere, ci respectă ideile compozitorului cu cea știință selectă a nobilei îndeletniciri cu care au obișnuit-o: Andrei Kerestely și Călin Grigoriu (înregistrările sunt de altfel realizate în studioul familiei Kerestely).

Partea a doua a discului – Arhiva sentimentală are și ea o atracție obișnuită: avem un potpuriu de colinde, un scheci amuzant, cu vorbe de duh, dramatica „Era o fântână”, „Bunicii mei”, „Lasă-mi toamnă, pomii verzi” (cu grup solistic de actori). Menționez aici pe orchestratorii Mircea Drăgan și RADU GOLDIȘ.

Discul este vegheat cu smerenie de TATĂL NOSTRU, RUGĂCIUNEA aflată pe buzele noastre, ale tuturor. Revin la cuvintele scrise mai de mult de distinsul compozitor Doru Popovici, referitoare la inventivitatea melodică și ritmică a Margaretei Pâslaru, la intuiția ei de a genera mult râvnitele, niciodată banale, întotdeauna pline de vitalitate. Margareta știe să dea naștere unui climat de suavă poezie, asociat unui timbru vocal de violoncel (asemeni celui ascultat pe disc sub arcușul lui Ștefan Cazacu – altă proeminență solistică), dar și acompaniindu-se la pian (la piesa Ceasul vrăjitor...).

Cred că este convingătoare pledoaria pe care am simțit nevoia de a o supune atenției tiparului, pentru a aplauda – în felul meu, ARTA MARGARETEI. Ea nu este A NIMĂNUI așa cum o spune în melodia omonimă. Margareta este ȘI RĂMÂNE a MUZICII...

Asemeni tuturor edițiilor discografice ale Margaretei și acest CD are o trimitere la caritate, aflându-se în beneficiul Asociației Nevăzătorilor din România.